

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Ion Arhiliuc și Olga Adam,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Aisin Eugen, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, în cauza penală în privința lui

Aisin Eugen Serghei, născut la 13 septembrie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. V. Lupu 46, ap. 4, moldovean, cetățean al R. Moldova

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 24 aprilie - pînă la 28 iunie 2012;
2. Curtea de Apel Chișinău din 23 iulie - pînă la 20 decembrie 2012;
3. Curtea Supremă de Justiție din 21 martie - pînă la 17 aprilie 2013;

Colegiul penal asupra recursului, -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 28 iunie 2012, Aisin Eugen a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat;

Acțiunea civilă înaintată de V. Guștiuc către E. Aisin a fost respinsă.

2. De către organul de urmărire penală, Aisin Eugen a fost învinuit de faptul, că la 21.08.2011, aproximativ la ora 23:00, aflîndu-se în fața barului "Dobrîi Aist", pe adresa mun. Chișinău, str. Tăbăcăria Veche 18, fiind în stare de ebrietate alcoolică, ca urmare a unui conflict iscat spontan între V. Guștiuc, Aisin Eugen, Țurcan Decebal și Taradaev Pavel, i-a aplicat cîteva lovituri cu pumnul lui Guștiuc V. în regiunea capului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2881/D din 08.11.2011 vătămare corporală gravă.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Aisin Eugen să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată să-i fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

În susținerea cerințelor sale, procurorul apelant a invocat că instanța de judecată nefondat a apreciat critic declarațiile martorului I. Madan, din motiv că acesta în cadrul acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale a indicat că inculpatul seamănă cu persoana care i-a aplicat părții vătămate lovituri și a indicat că audierea martorului respectiv în instanța de judecată a avut loc peste aproximativ un an de la faptul produs și a pus la baza sentinței de achitare declarațiile martorilor apărării, care₁

la fel au fost audiați în ședința de judecată aproximativ peste un an de la săvârșirea infracțiunii, Țurcan D., Aisin M. și Luchin V., declarații care urmează să fie apreciate critic, deoarece D. Țurcan a fost inițiatorul conflictului, Aisin M. este vărul inculpatului, iar Luchin V. în general a văzut doar cum se acorda ajutor medical părții vătămate. Mai mult ca atât aceștia se află în relații de prietenie cu inculpatul, fapt care poate duce la interpretarea subiectivă și tendențioasă a faptelor întâmplare la 21.08.2011 în favoarea inculpatului, iar versiunea acestora, care se aflau la 10-15 m de victimă, că nu au văzut agresorul trezește dubii.

La fel, instanța de judecată nefondat a apreciat critic și rapoartele de expertiză medico-legală nr. 2408/D, din 18 octombrie 2011 și nr.2881/D din 08 noiembrie 2011, acordând prioritate declarațiilor medicului legist Vicol A. (declarații de altfel confuze și contradictorii) precum că cauzarea leziunilor corporale incriminate de la o singură lovitură cu pumnul se exclude.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, a fost admis apelul procurorului, casată sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Aisin Eugen a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 157 Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale, în sumă de 3.000 lei, în beneficiul statului.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel conform art. 101 CPP, a constatat că, Aisin Eugen la 21.08.2011, aproximativ la ora 23:00, aflându-se în fața barului "Dobrii Aist", pe adresa mun. Chișinău, str. Tăbăcăria Veche 18, fiind în stare de ebrietate alcoolică, ca urmare a unui conflict iscat spontan între el, V. Guștiuc, Țurcan Decebal și Taradaev Pavel, ultimii fiind scoși de sub urmărirea penală la 24 februarie 2011 (f.d. 128-131, vol. I), i-a aplicat o lovitură cu pumnul lui Guștiuc V. în regiunea capului și ca urmare a dezechilibrării și căderii, părții vătămate Guștiuc V. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2881/D din 08.11.2011, vătămări corporale grave.

Însă, conchide instanța de apel, instanța de fond a dat o încadrare juridică greșită a faptei incriminate, fiind comisă o eroare gravă de fapt ca urmare a aprecierii incorecte a materialului probator administrat în cauză.

Așa fiind, instanța de apel a reținut starea de fapt constatată supra, reieșind din declarațiile martorului Madan I. și declarațiile expertului Vicol Aurel.

Analizând declarațiile făcute de martorii apărării D. Țurcan, M. Aisin și V. Luchin., instanța de apel le-a apreciat critic, or D. Țurcan a fost inițiatorul conflictului; M. Aisin este vărul inculpatului, iar V. Luchin a văzut doar cum se acorda ajutor medical lui Guștiuc V. Mai mult ca atât, aceștia se află în relații de prietenie cu inculpatul, deci ei urmăresc ușurare situației în care s-a pomenit inculpatul ca ruda și prietenul lor. Tot aici se reține și faptul, că atât inculpatul precum și martorii D. Țurcan și M. Aisin au indicat că au auzit sunetul căderii, imediat și-au întors privirile în urmă și l-au văzut pe Guștiuc V. jos, iar apoi din discuție cu Madan I. au aflat că acesta a fost lovit, în același timp nici unul nu a indicat că a văzut presupusul agresor, deși conform declarațiilor persoanelor nominalizate ei se aflau la o distanță de circa 10-15 m. și în cazul în care și-au întors privirile în urmă imediat spre Guștiuc V. trebuia să-l vadă pe agresor. De asemenea martorii apărării au indicat că atunci când polițiștii l-au întrebat pe Madan I. ce s-a întâmplat, ultimul răspunzând că persoana care l-a lovit pe Guștiuc V. a fugit în direcția gării feroviare și ea nu se află printre cei prezenți, pe₂

când martorul Armaș P. a declarat că la întrebarea ce s-a întâmplat nu a primit nici un răspuns concret și nu a înțeles ce s-a întâmplat, astfel, declarațiile martorilor apărării nu se confirmă prin alte careva probe.

Versiunea că partea vătămată ar fi fost lovită de altă persoană nu și-a găsit niciun suport probatoriu de vreme ce conflictul apărut între partea vătămată și inculpat a avut loc în prezența martorilor apărării Țurcan D. și Taradaev P., fapt susținut atât de acuzare cât și apărare.

Referitor la declarațiile făcute instanței de apel de către partea vătămată, precum că ar fi fost lovit de către o altă persoană pe nume Eugen și, care nu este prezent în sala de judecată la examinarea cauzei, Colegiul penal a statuat că aceste declarații sunt făcute în scopul ușurării situației inculpatului cu atât mai mult că partea vătămată în instanța de fond a declarat că inculpatul a recunoscut că l-a lovit și l-a rugat să-și retrag cererea de la poliție contra unei sume de bani, sumă care, de altfel, i-a fost achitată, și că tot el a susținut la urmărirea penală și în instanța de fond, el n-a văzut fața celui de-al doilea agresor și nu-l poate descrie pe acesta, depunând și recipisă și tranzacție de împăcare cu inculpatul și martorii apărării prin care declară că a primit suma de 8.700 lei cu titlu de prejudiciu, neavând pretenții de ordin moral sau material față de aceștia (f.d. 162-163, vol. I).

În astfel de circumstanțe, instanța de apel, a conchis în final că vinovăția lui Aisin E. a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 157 Cod penal - vătămarea gravă a sănătății, cauzată din imprudență, deoarece este constatat cu certitudine atât faptul lovirii, inculpatul îndreptându-și acțiunile spre aplicarea unei lovituri, dar, ca urmare a dezechilibrării și căderii părții vătămate, cât și lovirii cu capul de bordură au survenit consecințele - vătămare corporală gravă și respectiv în cazul dat este vorba de cauzarea prin imprudență a leziunilor corporale grave, or inculpatul nu și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a prevăzut consecințele prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

4.2. La individualizarea pedepsei inculpatului Aisin E., instanța de apel a dat eficiență deplină prevederilor art. 7, 61, 75-77 Cod penal, și a reținut că inculpatul a săvârșit o infracțiune din imprudență, care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor ușoare, personalitatea inculpatului care nu și-a conștientizat pe deplin vina, se caracterizează pozitiv, nu este cunoscut cu antecedente penale nestinse sau stinse, fiind la primul conflict cu legea penală, se caracterizează pozitiv de la locul de trai, a avut un comportament exemplar în timpul urmăririi penale și a judecării cauzei prezentându-se în fața instanței pentru a-și susține poziția de apărare, lipsa circumstanțelor agravante cât și consecințele survenite: vătămări corporale grave și, prin urmare, scopul educativ și preventiv al pedepsei numite inculpatului poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei cu amendă în mărime de 150 unități convenționale în sumă de 3.000 lei, în beneficiul statului.

5. Avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Aisin Eugen, neinvocând nici un temei din cele 16 prevăzute la alin. (1) al art. 427 CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond.

În motivarea cerințelor sale, avocatul recurent a invocat că instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității,₃

concludenții, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea lui Aisin E. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

La fel, indică recurentul că, examinând apelul procurorului, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate, concluzionând, că E. Aisin se face vinovat de vătămarea integrității corporale a lui V. Guștiuc, încadrând acțiunile acestuia în baza art. 157 Cod penal, mai mult, această concluzie instanța de apel a făcut-o în baza aceluiași probe, care au fost examinate în cadrul judecării cauzei în instanța de fond.

Astfel, în procesul judecării cauzei nu a fost dovedit faptul aplicării loviturii părții vătămate V. Guștiuc de către E. Aisin, fiind lipsă în acest sens de careva probe convingătoare și legal administrate.

În acest sens, recurentul invocă că, soluția instanței de apel se bazează doar pe declarațiile martorului Ig. Madan, care este și prietenul părții vătămate V. Guștiuc, declarațiile acestui martor nicidecum nu pot fi puse la baza unei învinuiri aduse unei persoane concrete, în cazul de față lui E. Aisin, precum că l-a lovit pe V. Guștiuc, care ulterior, în rezultatul căderii, a contractat vătămări corporale grave. În acest context, au fost ignorate declarațiile martorului P. Armaș și explicațiile expertului A. Vicol, care a menționat că hematomul parietal și fractura occipitală, nu puteau fi cauzate în rezultatul numai a unei lovituri în regiunea feței, faptul dat se exclude categoric de către expert.

Mai indică, recurentul că, martorului Ig. Madan i-au fost prezentate pentru recunoaștere după fotografie mai multe persoane, printre care și E. Aisin, această modalitate fiind dubioasă, ce poate fi calificată ca o fabricare artificială de probe, or organul de urmărire penală a decis prezentarea spre recunoaștere după fotografie numai a cet. Eugen Aisin și de ce anume după fotografie, avînd posibilitatea și obligația conform prevederilor art. 116 Cod de procedură penală de a lua măsuri întru prezentare persoanei în realitate.

În acest context, recurentul contestă legalitatea unor acțiuni de urmărire penală:

- procesul-verbal din 25.10.2011 de recunoaștere după fotografie (f.d.48), fiind încălcate prevederile art. 116 CPP;
- procesul-verbal din 07 noiembrie 2011 (f.d.80) de confruntare dintre cu E. Aisin și martorul Ig. Madan.

6. Examinînd argumentele recursului ordinar declarat avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Aisin Eugen, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit articolului 429 alin. (1) CPP, recursul trebuie să fie motivat, iar potrivit art. 430 trebuie să conțină elemente obligatorii stipulate expres, cu motivarea temeiurilor prevăzute în articolul 427 CPP.

Prin urmare, reglementarea dreptului de a declara recursul ordinar împotriva hotărîrii instanței de apel reprezintă, din partea titularului, atât un drept procesual de dezvoltare a atribuțiilor prevăzute de lege, cît și o obligație de a formula cererea respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în articolele 427, 429 și 430₄

CPP. Una din aceste cerințe este ca cererea respectivă să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, adică recursul să fie motivat.

Odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărârii atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind faptul că se încalcă dreptul la un proces echitabil, instanța devenind, astfel, părtinitoare.

De vreme ce temeiurile pentru care se poate declara recursul împotriva hotărârilor instanțelor de apel sunt expuse și limitativ enunțate de art.427 CPP, rezultă că motivarea acestuia trebuie să se refere numai la acele temeiuri cu indicarea expresă a textelor de lege pe care se întemeiază.

În sensul explicațiilor date la pct. 18 din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

6.2. În recursul ordinar declarat de avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Aisin Eugen, se indică formal (**art.427- 430 CPP**), însă din conținutul recursului se semnalizează temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurentă - „***nu sînt întrunite elementele infracțiunii***” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărîrii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Aisin Eugen.

Or, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Însă, din conținutul hotărîrii recurate rezultă că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

6.3. În acest context, Colegiul penal, reține că, instanța de apel, rejudecînd cauza a verificat în direct probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Aisin Eugen în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, fiindu-i corect aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, în sumă de sumă de 3.000 lei.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care susține că Aisin Eugen nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de aceasta este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform concluziei Curții Europene pentru Drepturile Omului (Hotărîrea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, *cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

6.4. Astfel, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin.(2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauza inculpatului Aisin E. și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul I. Dorfman în numele inculpatului Aisin E., ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Igor Dorfman în numele inculpatului Aisin Eugen împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, în cauza penală privindu-l pe *Aisin Eugen Serghei*, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 15 mai 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Olga Adam